

VILNIAUS APYGARDOS TEISMAS**NUTARTIS**

2026-05-07

Vilniaus apygardos teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus teisėja Eglė Venckienė rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo Aurimo Drižiaus (toliau – ir pareiškėjas) skundą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjos Lilijos Tarčevskajos (toliau – ir ikiteisminio tyrimo teisėja) 2026 m. balandžio 7 d. nutarties, kuria atmetas Aurimo Drižiaus skundas dėl Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriaus prokuroro Ramūno Šileikos (toliau – ir prokuroras) 2026 m. kovo 30 d. nutarimo atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą.

Teismas

n u s t a t ė :**I. Nagrinėjamo klausimo esmė**

1. Aurimas Drižius 2026 m. kovo 19 d. skundu prašė pradėti ikiteisminį tyrimą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjos Ingos Štuopienės piktnaudžiavimo.

2. Medžiagoje Nr. M-2-02-00258-26 Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriaus prokuroras Ramūnas Šileika 2026 m. kovo 30 d. nutarimu atsisakė pradėti ikiteisminį tyrimą pagal požymius nusikalstamos veikos, numatytos Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – ir BK) 228 straipsnio 1 dalyje.

3. Pareiškėjas pateikė skundą dėl prokuroro 2026 m. kovo 30 d. nutarimo, kurį ikiteisminio tyrimo teisėja 2026 m. balandžio 7 d. nutartimi atmetė. Nutartis buvo grindžiama tuo, kad prokuroro nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą buvo pakankamai motyvuotas. Prokuroras išsamiai įvertino aplinkybes, kad nebuvo padaryta BK 228 straipsnio 1 dalyje numatyta nusikalstama veika. Pareiškėjas, nepateikdamas jokių naujų faktinių duomenų, pakartotinai kelia tuos pačius klausimus dėl tų pačių procesinių sprendimų, dėl kurių jau yra įsiteisėję prokurorų bei teismų sprendimai.

II. Skundo aukštesniajam teismui argumentai ir proceso dalyvių prašymai

4. Pareiškėjas Aurimas Drižius skundu prašo panaikinti ikiteisminio tyrimo teisėjos 2026 m. balandžio 7 d. nutartį; įpareigoti prokuratūrą pradėti ikiteisminį tyrimą arba iš naujo išnagrinėti skundą; įpareigoti įvertinti faktinį prieštaravimą tarp objektyvių pasekmių ir jų kvalifikavimo; įvertinti teismų praktiką, paneigiant akivaizdžius faktus ir paverčiant juos „vertinimu“.

5. Skunde nesutinkama, kad pareiškėjas jo argumentai buvo subjektyvūs ir deklaratyvūs. Pareiškėjas teigia, kad jis buvo nurodęs faktinę aplinkybę, jog įsiteisėjęs nuosprendis buvo paskelbtas už teisėtą veiklą, teismas taikė cenzūrą, kas sukėlė neigiamas pasekmes. Pareiškėjas buvo nepagrįstai persekiojamas už savo žurnalistinę veiklą. Ikiteisminio tyrimo teisėjos nutartyje buvo netinkamai įvertintos faktinės aplinkybės, duomenys nebuvo tinkamai tikrinami. Taip pat pareiškėjas skunde kritiškai vertina teismų veiklą.

6. Skundžiama nutartis buvo priimta formaliai. Kadangi realios pasekmės buvo ignoruotos, jos vertintos deklaratyviomis, todėl buvo iškraipytos faktinės aplinkybės, realybė. Buvo nepagrįstai

susiaurinta piktnaudžiavimo samprata. Kadangi buvo ignoruotas esminis argumentas, neįvertintas faktinis prieštaravimas, todėl buvo piktnaudžiaujama. Be to, buvo suvaržyta teisė į gynybą. Teismas privalo atsakyti į esminius bylos argumentus, tačiau to nebuvo padaryta.

7. Atsiliepiamas į pareiškėjo skundą negautas.

III. Aukštesniojo teismo argumentai ir išvados

Pareiškėjos Aurimo Drižiaus skundas atmetamas.

8. Aukštesnysis teismas, išnagrinėjęs pareiškėjos skundą, susipažinęs su skundžiama ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartimi, prokuroro bei vyresniojo tyrėjo nutarimais ir Integruoto baudžiamojo proceso sistemos (toliau – ir IBPS) medžiaga, konstatuoja, kad prokuroro 2026 m. kovo 30 d. nutarimu ikiteisminį tyrimą pagal pareiškėjo nurodytas aplinkybes atsisakyta pradėti pagrįstai, o ikiteisminio tyrimo teisėjos 2026 m. balandžio 7 d. nutartis, kuria atmestas pareiškėjo skundas, yra pagrįsta ir teisėta. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad iš esmės naujų aplinkybių, kurios nebūtų žinomos ir neaptartos prokuroro nutarime atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą bei skundžiamoje ikiteisminio tyrimo teisėjos nutartyje, skunde nenurodoma. Tai, kad pareiškėjas nesutinka su priimtais procesiniais sprendimais ir juose pateiktais argumentais, nereiškia, kad jie yra neteisėti ir nepagrįsti.

9. Vadovaujantis BPK 2 straipsniu, prokuroras kiekvienu atveju, kai paaiškėja nusikalstamos veikos požymių, privalo imtis visų įstatymų numatytų priemonių, kad per trumpiausią laiką būtų atliktas tyrimas ir atskleista nusikalstama veika, o BPK 168 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad prokuroras ar ikiteisminio tyrimo pareigūnas, gavęs skundą, pareiškimą ar pranešimą, o reikiamais atvejais ir jų patikslinimą, atsisako pradėti ikiteisminį tyrimą tik tuo atveju, kai nurodyti duomenys apie nusikalstamą veiką yra akivaizdžiai neteisingi ar yra BPK 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės. Tokios baudžiamojo proceso įstatymo nuostatos reiškia, kad prieš pradėdant ikiteisminį tyrimą, turi būti įsitikinama, kad nėra priežasčių, numatytų BPK 3 straipsnio 1 dalyje, dėl kurių baudžiamasis procesas negalimas. BPK 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatyta, jog baudžiamasis procesas negali būti pradėtas, jeigu nepadaryta veika, turinti nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių. Tai reiškia, jog arba visai nebuvo įvykio, apie kurį buvo pranešta kaip apie nusikalstamą veiką, arba įvykis, pasireiškęs priešingu teisei elgesiu, yra buvęs, bet to įvykio negalima laikyti nusikalstama veika.

10. BPK 166 straipsnio 1 dalies 1 punkte yra nustatyta, kad ikiteisminis tyrimas pradėdamas gavus skundą, pareiškimą ar pranešimą apie nusikalstamą veiką. Iš minėtos normos turinio matyti, kad ikiteisminis tyrimas gali būti pradėtas gavus ne bet kokią skundą, pareiškimą ar pranešimą, o tik tokį, iš kurio turinio būtų matyti, jog galimai yra padaryta BK numatyta nusikalstama veika. Atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą prokuroras ar ikiteisminio tyrimo pareigūnas gali tik tuo atveju, kai nurodyti faktai apie padarytą nusikalstamą veiką yra akivaizdžiai neteisingi ar yra aiškos BPK 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės (BPK 168 straipsnio 1 dalis).

11. Pagal BK 228 straipsnio 1 dalį atsako valstybės tarnautojas ar jam prilygintas asmuo, piktnaudžiavęs tarnybine padėtimi arba viršijęs įgaliojimus, jeigu dėl to didelę žalą patyrė valstybė, Europos Sąjunga, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo.

12. Piktnaudžiavimo, kaip nusikaltimo, esmė ta, kad nors valstybės tarnautojas formaliai veikia kaip kompetentingas asmuo, tačiau iš tikrųjų jo veika yra nesuderinama su tarnybos interesais, nes ja pažeidžiami pagrindiniai valstybės tarnybos principai ir iškraipoma tarnybinės veiklos esmė, turinys, menkinamas konkrečios valstybinės institucijos ir pačios valstybės autoritetas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 2K-186-628/2022). Kvalifikuojant veiką dėl piktnaudžiavimo pagal BK 228 straipsnio 1 dalį, būtina nustatyti ir tokio asmens kaltę. Ji gali pasireikšti tiesiogine ar netiesiogine tyčia (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo

nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 2K-7-335/2013). Kaltininkas tyčia piktnaudžiauja tarnybine padėtimi tuo atveju, kai supranta, jog naudojasi savo tarnybine padėtimi priešingais tarnybai tikslais, numato, kad dėl to gali atsirasti didelė žala valstybei, juridiniam, fiziniam asmeniui ar kitam šiame straipsnyje nurodytam subjektui, ir šios žalos nori (tiesioginė tyčia) arba nenori, bet sąmoningai leidžia jai atsirasti (netiesioginė tyčia). Šio nusikaltimo tyčinės kaltės turinį sudaro asmens psichinis santykis su teisinę reikšmę turinčiais veikos požymiais, pavojingais padariniais (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-100/2014, 2K-28-489/2019).

13. Nagrinėjamu atveju susipažinus su Integruotoje baudžiamojo proceso informacinėje sistemoje (toliau – ir IBPS) esančia medžiaga matyti, kad pareiškėjas prašė pradėti ikiteisminį tyrimą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjos Ingos Štuopienės veiksmų, kadangi ji galėjo piktnaudžiauti tarnyba.

14. Aukštesnysis teismas sutinka su skundžiamoje ikiteisminio tyrimo teisėjos 2026 m. balandžio 7 d. nutartyje padarytomis išvadomis, kad nėra jokių objektyvių duomenų, kurie patvirtintų pareiškėjo nurodytus teiginius dėl galimai padarytos nusikalstamos veikos, numatytos BK 228 straipsnio 1 dalyje. Nors pareiškėjas su šia išvada nesutinka, tačiau jis nepateikia jokių objektyvių duomenų, kurie sudarytų pagrindą daryti priešingas išvadas. Aukštesnysis teismas sprendžia, jog pareiškėjas subjektyviai vertina aplinkybes dėl jį netenkinančio sprendimo atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą. Vien tai, kad pareiškėjo atžvilgiu buvo priimti jam nepalankūs sprendimai, tai nesuponuoja, kad jo nurodoma teisėja I. Štuopienė, priėmusi nutartį dėl atsisakymo pradėti ikiteisminį tyrimą, būtų piktnaudžiavusi tarnyba arba viršijusi savo įgaliojimus. Pareiškėjas piktinasi jo lūkesčių neatitinkančiu sprendimu bei kritiškai vertina minėtos teisėjos I. Štuopienės darbą, tačiau tokios aplinkybės nepagrindžia to, jog galėjo būti padaryta nusikalstama veika. Nagrinėjamu atveju matyti, kad pareiškėjas nesutinka su priimtu procesiniu sprendimu, kuris, kaip galima spręsti, vienokiu ar kitokiu atveju turėjo jam tam tikros teisinės reikšmės. Pareiškėjas remiasi prielaidomis, subjektyviais samprotavimais ir įsitikinimais, kurie nėra pagrįsti objektyviais fakciniais duomenimis, todėl tai negali būti pagrindas spręsti dėl galimos baudžiamosios atsakomybės pagal BK 228 straipsnio 1 dalį. Pažymėtina, kad teisėjų priimti procesiniai sprendimai ir tokių sprendimų argumentavimas, motyvai savaime nėra pagrindas konstatuoti, kad minėta teisėja I. Štuopienė priimdama atitinkamą procesinį sprendimą galimai padarė nusikalstamą veiką. Vien nepalankaus sprendimo priėmimas negali būti pagrindas baudžiamajai atsakomybei dėl galimo piktnaudžiavimo tarnyba. Nagrinėjamu atveju nėra pagrindo spręsti, kad pareiškėjo nurodoma teisėja I. Štuopienė elgėsi nusikalstamai. Be kita ko, aplinkybės, kad teisėja I. Štuopienė skirtingai vertino duomenis negu pats pareiškėjas, nepatvirtina to, kad galėjo būti padaryti nusikalstami veiksmai. Iš esmės pareiškėjo skunde yra akcentuojama tai, kad teisėja I. Štuopienė priėmė jį netenkinančią nutartį, bet kaip minėta, tokia faktinė aplinkybė nepatvirtina, jog buvo padaryta nusikalstama veika. Pareiškėjas nenurodė jokių papildomų duomenų, kurie sudarytų pagrindą abejoti skundžiamame prokuroro nutarime atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą nustatytomis aplinkybėmis. Nėra pateikta duomenų, galinčių patvirtinti, kad teisėja I. Štuopienė, atlikdama savo pareigas, piktnaudžiavo tarnyba.

15. BPK 166 straipsnio 1 dalies 1 punkte yra nustatyta, kad ikiteisminis tyrimas pradedamas gavus skundą, pareiškimą ar pranešimą apie nusikalstamą veiką. Iš minėtos normos turinio matyti, kad ikiteisminis tyrimas gali būti pradėtas gavus ne bet kokią skundą, pareiškimą ar pranešimą, o tik tokį, iš kurio turinio būtų matyti, jog galimai yra padaryta BK numatyta nusikalstama veika. Atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą prokuroras ar ikiteisminio tyrimo pareigūnas gali tik tuo atveju, kai nurodyti faktai apie padarytą nusikalstamą veiką yra akivaizdžiai neteisingi ar yra aiškos BPK 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės (BPK 168 straipsnio 1 dalis). Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2008 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. I-110 patvirtintų rekomendacijų „Dėl

ikiteisminio tyrimo pradžios ir jos registravimo tvarkos“ 51 punkte yra numatyta, jog jei pareiškime apie nusikalstamą veiką nurodyti požymiai veikos, kurią pareiškėjas klaidingai vertina kaip nusikalstamą, arba nurodyta veika neatitinka visų būtinų konkrečios nusikalstamos veikos sudėties požymių, arba išdėstyti deklaratyvaus turinio teiginiai, grindžiami ne faktiniais duomenimis, bet samprotavimais ar prielaidomis, sprendimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą priimamas BPK 168 straipsnyje nustatyta tvarka ir vienu ar keliais BPK 3 straipsnio 1 dalyje nustatytais pagrindais. Nagrinėjamu atveju pareiškėjo siekis primygtinai inicijuoti ikiteisminio tyrimo pradėjimą pagal BK 228 straipsnio 1 dalį, nesudaro pagrindo pradėti ikiteisminį tyrimą, egzistuojant BPK 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatytiems aplinkybėms. Tai, kad minėtai minėta teisėja priėmė pareiškėją netenkinantį sprendimą, nesudaro pagrindo manyti, kad ji padarė nusikalstamą veiką. Tai, kad skunde nurodyta teisėja kitaip įvertino faktinę situaciją baudžiamosios teisės normų kontekste ir nusprendė, kad nebuvo pagrindo pradėti ikiteisminį tyrimą, nesudaro pagrindo ją traukti baudžiamojon atsakomybėm. Šio skundo nagrinėjimo kontekste taip pat pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijos 109 straipsnyje, Lietuvos Respublikos teismų įstatymų 3 straipsnyje yra nustatytas teisėjų nepriklausomumo principas. Tuo tarpu kaip buvo minėta, tai, jog teisėja I. Štuopienė priimdama procesinį sprendimą padarė skirtingas išvadas nei pats pareiškėjas dėl tam tikrų įvykių, nesudaro pagrindo pripažinti, kad tai vienareikšmiškai turi sąlygoti baudžiamąją atsakomybę. Vien tas faktas, kad priimtas procesinis sprendimas pareiškėjo netenkina ar asmuo, subjektyviai vertindamas byloje esančius duomenis, laikosi kitokios pozicijos dėl procesinio sprendimo pobūdžio ir argumentų, automatiškai nereiškia, kad priimtas procesinis sprendimas yra neteisėtas ir nepagrįstas. Kaip minėta, nagrinėjamu atveju pareiškėjo netenkinta pats teisėjos I. Štuopienė sprendimas ir skunde atsispindi būtent pareiškėjo subjektyvus nepasitenkinimas priimtu sprendimu, kuris yra grindžiamas deklaratyviais ir subjektyviais teiginiais, tačiau tokios aplinkybės negali būti pagrindas patraukti asmenį baudžiamojon atsakomybėn.

16. Aukštesniojo teismo vertinimu, pareiškėjas preziumuoja galimai padarytus nusikalstamus veiksmus, jų padarymą grįsdamas subjektyviu faktinės situacijos vertinimu, kas negali būti pagrindu pradėti ikiteisminį tyrimą, kai nėra pateikiama jokių kitų objektyvių duomenų, kurie pagrįstų galimai padarytos nusikalstamos veikos aplinkybes. Aplinkybė, kad pareiškėjo nurodomos aplinkybės įvertintos kitaip, nei jis mano esant teisinga, nereiškia, kad duomenų vertinimas neatitinka tai reglamentuojančių BPK 20 straipsnio 5 dalies nuostatų, o prokuroro ir ikiteisminio tyrimo teisėjos sprendimai yra neteisėti ir nepagrįsti. Baudžiamajai atsakomybei pagrįsti būtina nustatyti nusikalstamos veikos sudėties požymius asmens veikoje ir informacija apie galimai padaryto nusikaltimo faktą turi būti pagrįsta ne prielaidomis ir subjektyviu situacijos vertinimu, o objektyviais duomenimis, suteikiančiais pagrindą manyti, jog minėta nusikalstama veika realiai galėjo būti padaryta, kas nagrinėjamu atveju nebuvo nustatyta.

17. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta pirmiau, teismas konstatuoja, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjos 2026 m. balandžio 7 d. nutartis yra pagrįsta ir teisėta, jos naikinti pareiškėjo skunde nurodytais argumentais nėra jokio teisinio pagrindo.

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 442 straipsnio 1 dalies 1 punktu,

n u t a r ė :

Atmesti pareiškėjo Aurimo Drižiaus skundą ir palikti galioti Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjos Lilijos Tarčevskajos 2026 m. balandžio 7 d. nutartį.

Nutartis neskundžiama.

Teisėja

Eglė Venckienė

DETALŪS METADUOMENYS

Dokumento sudarytojas (-ai)	Vilniaus apygardos teismas 193312970, Gedimino pr. 40, Vilnius
Dokumento pavadinimas (antraštė)	Posėdžio nutartis, skundžiama teismui
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-05-07 Nr. IBPS-V-1203314-26
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	–
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Eglė Venckienė, Teisėjas(a), Vilniaus apygardos teismas
Sertifikatas išduotas	EGLĖ VENCKIENĖ, Vilniaus apygardos teismas, Nacionalinė teismų administracija LT
Parašo sukūrimo data ir laikas	2026-05-07 13:27:21 (GMT+03:00)
Parašo formatas	XAdES-T
Laiko žymoje nurodytas laikas	2026-05-07 13:27:29 (GMT+03:00)
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT
Sertifikato galiojimo laikas	2025-03-17 15:11:37 – 2027-03-17 15:11:37
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, į.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-02-04 16:07:46 iki 2028-02-04 16:07:46. Veiksmą atliko 2026-05-07 13:27:29 (GMT+03:00) Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	–
Pagrindinio dokumento priedamų dokumentų skaičius	–
Priedamo dokumento sudarytojas (-ai)	–
Priedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	–
Priedamo dokumento registracijos data ir numeris	–
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	IBPS sistema, versija 1.3.41
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2026-05-07 14:27:40)
Elektroninio dokumento nuorašo atspausdinimo data ir jį atspausdinęs darbuotojas	Nuorašą suformavo IBPS sistema 2026-05-07 14:27:40 Teismo raštinės specialistas Henrika Šilanskienė
Medžiagos Nr.	M-2-02-00258-26